

Konferencens økonomipanel belyser løsningerne på sammenbrudskrisen

Den 18. juni (EIRNS) – Det spændende panel “Runaway Inflation or Glass-Steagall”, som var det andet panel på lørdagens konference i Schiller Institutet brillerede med omkring 15 talere, som ved hvad der skal til for at løse den nuværende globale økonomiske sammenbrudskrise, og som har mobiliseret andre omkring disse løsninger. Selv om størstedelen af talerne er aktive i USA, var de måske 500 aktivister, der direkte så med fra hele verden, fuldstændig betaget af den fysiske økonomiske virkelighed, som blev fremlagt, og de bad om videoklip : “Det her burde gå viralt!”

Passende nok startede panelet med et videouddrag af Lyndon LaRouche, der den 4. september 1994 talte om, hvordan man kan skabe kredit, “billioner af dollars til nye infrastrukturprojekter”, “billioner af dollars i arbejde”, selv i en sammenbrudskrise, hvor de fleste opsparinger var blevet tilintetgjort af det finansielle sammenbrud. Det er helt klart den situation, som dette panel og verden står over for nu.

Ifølge ordstyrer Harley Schlanger besvarede den LaRouche-afhængige senatskandidat fra New York, Diane Sares modstander, senator Chuck Schumer, ikke en invitation til at komme med en præsentation til panelet, som Sare var hovedtaler for. Schumer, der har pralet med Wall Street: “Det er min valgkreds”, var heldig, at han afslog, da fødderne brændte under Wall Street og bankerne i City of London under hele forløbet.

Sare gav en dynamisk præsentation af det Amerikanske System, hvor hun præsenterede det med fire store infrastrukturelle

bedrifter, udelukkende mulige gennem et nationalt bankvæsen og videnskabelige forpligtelser, som historisk set kendetegner verdens førende økonomier. I USA var det Erie-kanalen, som forenede nationen i begyndelsen af det 19. århundrede, den transkontinentale jernbane, som knyttede den genoprettede Union sammen i 1870'erne, Tennessee Valley Authority, som var verdens mest banebrydende og berømte infrastrukturprojekt, indtil ... Apollo-projektet, som er historiens hidtil største nye transportkorridor. Sare lokaliserede Erie-kanalens karakter i sin egen "mission impossible"-kampagne, som rekrutterede 200 frivillige fra kanalens oprindelse, New York, for at overvinde kravet om at indsamle 45.000 eller flere gyldige underskrifter for at kunne opstille til senatsvalget, hvilket ingen anden kandidat formåede at gøre. Derefter gik hun over til at redegøre for de mest omvæltende aktuelle globale infrastrukturudfordringer, som kun er mulige gennem et "amerikansk system"-samarbejde mellem Kina og USA i Bælte- og Vej-Initiativet.

Sare bød velkommen til Geoff Young fra Kentucky, der i et årti har ført kampanjer omkring Glass/Steagall-loven, "Afskaf CIA" og som i år vandt sit demokratiske partis primærvalg til kongresvalget i Kentuckys 6. kongresdistrikt ved at love: "I modsætning til [den republikanske repræsentant] Andy Barr vil jeg aldrig stemme for at sende milliarder af dollars til nazister". Young opfordrer USA til at "forlade NATO" og "afslutte alle de permanente krige". Hans kandidatur, ligesom Sares, bliver nu set nationalt for at vise, at ikke alle borgere er demoraliseret af økonomisk sammenbrud og regeringskorruption, og at de vil mobilisere mod Wall Street.

Otte landbrugsledere fra Indiana, Iowa, Kansas, Colorado og Californien samt Jim Moore, der er fiskerivirksomhedsleder i Alaska, opfordrede til at genindføre Glass-Steagall og opløse fødevarekonglomeraterne samt de største banker, ellers vil vi stå over for omfattende hungersnød. Den mest ihærdige for at fjerne al storfinans fra landbruget og spekulation fra

bankerne var Mike Callicrate, der er kvægavler i Colorado/Kansas og lokal slagterivirksomhedsleder, og som krævede, at der blev sat en stopper for "det nonsens, at Amerika skal brødføde verden – Amerika kan ikke brødføde sig selv!" Landmændene blev præsenteret og koordineret af Schiller Instituttets ordfører for landbruget, Bob Baker.

Det japanske finansministeriums tidligere konkursbehandler af fallerede banker og IMF's administrerende direktør for Japan, Daisuke Kotegawa, fulgte efter med en påvisning af, at "det er svært at benægte konklusionen, Wall Street og City of London er på randen af bankerot", og insisterede på at denne gang – i modsætning til historien om City of Londons globale svindelnumre siden 1985 – må principperne for reorganisering af konkurser anvendes effektivt og "respekten" for disse arrogante og kriminelle bankfolk ikke komme i vejen.

I panelet deltog også den italienske økonom Nino Galloni, tidligere administrerende direktør for Italiens arbejdsministerium, den græske æresambassadør og generalsekretær for Organisationen for Økonomisk Samarbejde i Sortehavsområdet, Leonidas Chrysanthopoulos, og Dr. Uwe Behrens, logistikchef og forfatter fra Tyskland. Galloni, der har samarbejdet længe med Lyndon LaRouche og er ekspert i globaliseringens virkninger på organiseringen af pensioner og arbejdsudligning i både Europa og i udviklingslandene, fremlagde konkrete forslag til genopretning af det afrikanske landbrug. Hans målsætning er, at der i forbindelse med den bevidste opsplittning af verdensøkonomien som følge af NATO's selvmordssanktioner mod Rusland og Kina er en mulighed for at gøre en ende på globaliseringen og genoprette det amerikanske nationaløkonomiske system på grundlag af LaRouches principper. Umiddelbart kan vi "give Afrika det tilbage, som altid har været afrikansk", sagde han, hvilket betyder et selvforsynende landbrug. Dr. Behrens koncentrerede sig om udfordringen til den såkaldte "unipolære verden" i London og Washington, som repræsenteres af Bælte- og Vej-Initiativet (BVI), hvormed

“Kina udfordrer USA’s herredømme”. Han sagde: “Jeg takker Schiller Instituttet for denne anledning”. Ambassadør Chrysanthopoulos fokuserede også på BVI, da det tilbyder en løsning på en tiltagende strategisk krise – ja, endog en krigskrise – i Middelhavsområdet mellem Tyrkiet og Grækenland. “Ville det ikke være bedre for verden, hvis stormagterne ... samarbejdede inden for Bælte- og Vej-Initiativet,” konkluderede han. “Og sanktioneerne bør afskaffes.”

Publikums spørge- og diskussionstime efter præsentationerne var lige så dynamisk, da Helga Zepp-LaRouche sluttede sig til alle paneldeltagerne for at fremsætte et forslag til samtlige paneldeltagere om at iværksætte en verdensomspændende underskriftsindsamling for at få indført et nyt Bretton Woods-system. Organiseringen af hendes underskriftindsamling, der blev søsat i januar, og som opfordrede til en konference af nationer med henblik på at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, har nu ført til yderst indflydelsesrige globale konferencer den 9. april og denne begivenhed den 18.-19. juni. Hun foreslog, at denne appel til et nyt Bretton Woods-system skal have det mål, som præsident Franklin Roosevelt, der skabte det, havde tiltænkt – at industrialisere og udvikle tidligere koloniserede nationer – og ikke som det blev misdannet af Churchill og Truman. Hele panelet drøftede det foreslåede andragende og et nyt Bretton Woods i sig selv, idet de fleste støttede det, mens andre, som Geoff Young, gjorde det klart, hvilken del af en sådan verdensomspændende organisationsindsats de ville støtte.

Panelet kan følges her: <https://schillerinstitute.com/blog/2022/06/17/conference-there-can-be-no-peace-without-the-bankruptcy-reorganization-of-the-dying-trans-atlantic-financial-system/>